

Szeretet

„...úgy kívánczik a lelkem hozzád...”

2018

FEBRUÁR

2. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXIX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

GYÜLEKEZETI TAGSÁG ÉS SZOLGÁLAT

TARTALOM

- Gyülekezet és felelősség
- Határokon átnyúló alkalom Brassóban
- Missziókerületi alkalmak
- Baptista évfordulók 2018-ban
- Álarcok, útjelzők
- Diakónust avattak Síteren
- Meghívó munkakongresszusra

„...ha nem felejtünk el a jelennek örülni, hiszen az csak igazán a miénk, amiért hálásak tudunk lenni. Mennyi kincsünk is van tulajdonképpen, milliányi dolog, amit nem osztunk meg a közösségi hálón, sem a szószéken nem mondunk ki, de ott van egy-egy beszélgetésben, egy gyermeki ragaszkodásban, egy egészséges ételben, egy csendes imában, egy jó dicsőítésben, egy szívhez szóló prédikációban. S közben készülődünk. Mindig valamire.”

Az elkötelezettség fontossága (ApCsel 2:41-47, 4:32-37)

Miért kell beszéljünk a gyülekezet és szolgálat iránti elkötelezettségről? Megtérésünk után természetes volt az, hogy ragaszkodtunk Jézus Krisztushoz és a gyülekezethez. Mi változott meg? Egyre többször tapasztaljuk gyülekezeteitekben, hogy vasárnaponként egyre kisebb a jelenlét. Hétköznapi gyülekezeti alkalmainkra a tagság 20-30 százaléka jön el. Persze meg tudják magyarázni a hiányzók a távolmaradás okát: *fáradtság, munka, nyaralás, rokonlátogatás, autópiac*. Vannak olyan tagjaink, akik a vándormadarakra hasonlítanak. Egyik gyülekezetből a másikba vándorolnak, attól függően, hogy melyik gyülekezet szimpatikusabb számukra. Felelősséget sehol nem vállalnak. A gyülekezetben való szolgálatokkal kapcsolatban oda jutunk lassan, hogy akik szolgálhatnának, nem vállalnak, vagy egyre kevesebb terhet vállalnak a gyülekezetben. A gyülekezeti tagság, szolgálatok és a vele járó felelősség sok keresztyén számára mára nyűg lett.

A gyülekezet és szolgálat iránti elkötelezettség az Újszövetségben

A Szent Lélek kitöltése után gyülekezetek alakultak. Az első keresztyének nagyon fontosnak tartották a közösség, a gyülekezés szerepét. Az **ApCsel 2:41-47** és **4:32-27** alapján az látjuk, hogy:

- A közösségben foglalkoztak az apostolok tudományával, Krisztus tanításaival.
- A közösségben gyakorolták az igazi „koinóniát” (gondoskodtak egymásról, asztalközösséget gyakoroltak).
- A közösségben emlékeztek meg Krisztus szenvedéseiről, járultak együtt az Úrvacsorához.
- A közösségben emelték fel könyörgéseiket Istenhez.

(>>> 3. oldal)

::MEGEMLÉKEZÉS::

■ **A Brassói Magyar Baptista Gyülekezet** 2017. november 24-25-én emlékezett meg a Reformáció 500. évfordulója alkalmából **a reformáció népi irányzatához tartozó ana-baptista mozgalom kialakulásáról**, különösen az Erdélybe menekülő ágáról. A baptista világmisszió kibontakozásáról, valamint Kornya Mihály, a magyar baptisták ugartörő apostolának munkásságáról és a Kárpát-medence népeire gyakorolt hatásáról nyerhettek áttekintést a résztvevők Dr. Mészáros Kálmán bibliai és történelmi előadásai nyomán.

Brassóban a baptista misszió kezdete 1876-ra vezethető vissza, amikor Novák Antal, a Brit- és Külföldi Bibliatársulat munkatársa terjesztette a Szentírást és hirdette az evangéliumot a brassóiaknak. 1877-ben Meyer Henrik is járt Brassóban és bemerítette a gyülekezet alapító tagjait. Novák Antal 1877-ben bekövetkezett halála után a gyülekezet előljárója

*A brassói gyülekezet
2013 húsvétján*

Grómen János lett, később pedig Tatter L. Vilmos lelkigondozásában fejlődött tovább. Ebből sarjadt ki később a brassói magyar baptista gyülekezet. Ebben az időben a gyülekezetben együtt voltak a német, magyar és román nyelvű testvérek. Az istentisztelet német nyelven folyt. A magyar nyelvű istentisztelet 1903-tól indult meg a városban. Még ebben az esztendőben járt itt Kornya Mihály gyülekezetplántáló evangélista is, aki bemerítést is tartott. Udvarnoki András 1904-ben érkezett a városba Budapestről, aki egy hetet töltött Brassóban. Szolgálatának végén egy újabb csoport merített be. 1905-ben váltak külön a magyar hívők a németektől, és megalakították a Brassói Magyar Baptista Gyülekezetet. A német nyelvű baptistákkal megmaradt a jó testvéri kapcsolat. Amikor a német gyülekezet imaházát lebontották a 60-as években, a magyar imaházban kaptak helyet. 22 éven át a kisteremben gyűltek össze, egészen 1991-ig, amikor a kívándorlás miatt megszűnt a brassói német baptista gyülekezet. Az elmúlt évtizedekben gyülekezet lelkipásztorai többek között Molnár Károly, Bán Gábor, Lőrík István, Kóródi István, Ilonka Mihály, Dr. Culman Géza, Ilonka István, Kulcsár Sándor, Borzási Gyula, Kiss Ottó Károly, Mike József és Deák Zsolt testvérek voltak. Jelenlegi imaházukat 1959-ben építették, majd a rendszerváltás után korszerűsítették. Brassóban a magyar gyülekezeteken kívül 4 román ajkú baptista, 2 pünkösdi, 3 testvérgyülekezet és még 8 más evangéliumi román ajkú közösség hirdeti az evangéliumot a városban. **[M. K.]**

ÁHÍTAT-APPLIKÁCIÓ Androidra!

Internet-független, adatbázisból működő androidos mobilapplikáció jelent meg 2018. januárjában, amely a Szövetség kiadásában megjelenő nyomtatott Áhítat elmékedéseinek szövegét tartalmazza. Letölthető januárban a **Google Play** boltból ingyenesen, **Napi áhítatok** néven, de az „áhítat” illetve „napi áhítat” kulcsszavakkal is megtalálható. Természetesen a letöltés és a telepítés idejére szükség van internetkapcsolatra, de ezt követően anélkül is használható az alkalmazás. A projekt megvalósulását a Hungarian Baptist Mission alapítvány támogatta. A megfelelő működtetéshez tanácsos elolvasni a „Segítség” menüpontot.

Aranymenyegző Szalárdon

Örömteli eseményre került sor Isten kegyelméből, december 2-án, amikor nagyszüleink, **Oláh Imre és Irma** 50. házassági évfordulóját ünnepeltük kedves rokonokkal és barátokkal. Horváth Ferenc lelkipásztor eskette őket 1967. november 29-én, Szalárdon. Az ünneplő házaspárt Isten három lánygyermekkel, két lányunokával és négy fiúunokával áldotta meg. Gyülekezetünk lelkipásztora, Veress Efraim a 3Móz 25:1-13 igéket olvasta fel, bátorítva őket az Úr iránt való hűségre és az egymás melletti kitar-

tásra. Érdeklődő figyelemtől kísérve, a házaspár megosztotta, hogyan vezette őket Isten egymáshoz. Ezután három lányuk és négy fiúunokájuk imádkozott értük. Az estét örömteli énekléssel tettük még hangulatosabbá Isten dicsőségére. Köszönjük a szerető Istennek, hogy még közöttünk élnek! Mindenért az Ővé a dicsőség! **[unokájuk, Elek Katalin]**

(>>>) Krisztus követése tehát szorosan összefüggött a közösség, a gyülekezés gyakorlásával. Ami a gyülekezeti szolgálatokat illeti, az első korinthusi levélből látjuk, hogy Pál apostol természetesen tekintette, hogy a gyülekezet tagjai lelki ajándékokkal rendelkezzenek. Magyarázatából kitűnik, hogy Isten Szent Lelke lelki ajándékokat osztogat az Úr gyermekeinek, de nem azért, hogy ezekkel kérkedjenek, vagy visszaéljenek, hanem haszonra, arra, hogy használják azokat a „szentek tökéletesbítése céljából, a szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére” (Ef 4:12).

Az elkötelezettség gyakorlatban, az Újszövetség fényében

A hívő ember felelőssége a közösség irányába. A tagok egyik kötelessége a közösségi alkalom rendszeres látogatása. A Zsid 10:25-ben az ige a következőkre int: „Ne hagyjátok, ne felejtsetek el, ne hanyagoljátok az összegyülekezést”. Napjainkban egyre többször találkozunk azzal a gondolkodással, miszerint ritkítani kell az istentiszteletek számát, mert úgysem jönnek el a tagok minden alkalomra. Ez lenne a legkézenfekvőbb megoldás, de az ige nem erre hív minket, hanem arra, hogy ne hanyagoljuk el gyülekezéseket. Vannak klubjaink, ének vagy zeneóráink, de ezek nem azért vannak, hogy akik oda járnak, ne menjenek el a fő istentiszteleti alkalmakra.

Egy tag elkötelezettségének másik formája az egymás felé irányuló szeretet. Enélkül nincs értelme beszélünk más felelősségről.

– A Krisztusból fakadó, egymás felé irányuló szeretet kötelez, hogy mindentől őrizkedjek, ami ezt a szeretetet kiöli a szívemből (irigység, ítéletesség, rosszindulat, pletykaság).

– A tagoknak gondoskodniuk kell egymásról fizikailag és lelkileg (Ap-Csel 15:36).

– A tagoknak vigyázniuk kell egymásra (Gal 6:1-2).

– A tagoknak építeniük kell egymást (1Kor 14:12-26).

– A tagoknak imádkozniuk kell egymásért (Ef 6:18, Jak 5:16).

– A tagok példák kell legyenek egymásnak (Fil 2:1-18).

Természetesen ez szolgálatot igényel tőlünk, és áldozatba kerül. Azt követeli, hogy az imaházba ne azért jöjjünk csak, hogy jól érezzük magunkat, mint a színházban, hanem, hogy lehetőségünk szerint építsük egymást a szolgálatok által. Ez a természetes keresztyén közösség!

A hívő emberek felelőssége lelkipásztora és vezetői irányába. Pál apostol írja a korinthusi gyülekezetnek: „Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait” (1Kor 4:1). A gyülekezet tagja a lelkipásztorára és vezetőire tisztelettel tekintsen. Sokszor megszégyenítenek minket a népegházak tagjai azzal, ahogyan lelkészeikkel és papjaikkal beszélnek. A tisztelet, amit tanúsítanak feléjük, példaértékű. Ezt nem mi kérjük, hanem Isten igéje: „Kérünk továbbá titeket atyámfiai, hogy becsüljétek azokat, a kik fáradoznak közöttetek, elöljáróitok az Úrban, és intenek titeket. És az ő munkájukért viseltessetek irántuk megkülönböztetett szeretettel” (1Thessz 5:12-13). Ha egy gyülekezet szeretné, hogy a lelkipásztora biblikus feladatát örömmel végezze, tekintsen rá úgy, mint Istentől kapott ajándékra.

A lelkipásztorok, vezetők jó hírét, tekintélyét a gyülekezeti tagoknak védeniük kell („A presbiter ellen vádat ne fogadj el, hanem csak két vagy három tanúbizonyságra” – 1Tim 5:19).

Fogadni, hinni és engedelmeskedni kell szavainak addig, amíg nem kerül a Bibliával ellentétbe („Engedelmeskedjétek elöljáróitoknak és fogadjatok szót, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók, hogy ezt örömmel műveljék és nem bánkódva, mert ez nektek nem használ” – Zsid 13:17).

Mit tehetünk annak érdekében, hogy ez megvalósuljon?

Ha most arra kellene felelnek, hogy mi a megoldás gyülekezeteink jelenlegi helyzetére, csak egy szóval tudnák erre felelni: ÉBREDÉS! Olyanokká váltunk bizonyos értelemben,

mint az Ezékiel látomásában szereplő száraz csontok. Közösségeink tele vannak szellemileg haldokló emberekkel. Isten Szent Lelke az, aki képes életet lehelni az emberbe. Lehet hozni döntéseket, szabályokat, előírásokat a gyülekezeti tagságról, szolgálatról, de ha az ember nem változik belülről, az egész hiábavaló. Ha valamikor szükségünk volt arra, hogy felkiáltunk Istenhez ébredésért, most van!

Másodszor, ez az ébredés először is bennünk, szolgálattévőkben, elöljárókban kell kezdődjön. Hogyan várhatnánk el, hogy a gyülekezet tagjai elkötelezettek legyenek a gyülekezet és szolgálatok felé, ha mi nem vagyunk azok. Hiába várjuk, hogy a gyülekezet tagjai jöjjenek el az alkalmakra, ha ezt a gyülekezetek szolgálattévői sem veszik komolyan. Ugyanez a helyzet a felelősségvállalással. Legyünk PÉLDÁK!

Harmadszor, a gyülekezeti működésünkben ragaszkodjunk Isten Igéjéhez, az legyen a központ. Szomorú, amikor egy istentiszteleten mindenféle programra jut egy, másfél óra, de az igehirdetésre elég öt perc. Isten Igéje az, ami meg tudja változtatni a gondolkodásunkat, életünket, gyülekezeteinket. Az legyen a központ és mindent a köré építsünk.

A gyülekezet Isten megoldása arra, hogy minden ember, fajra, gazdaságra, társadalmi helyzetre, hivatásra, műveltségre való tekintet nélkül, egyenlően álljon Isten elé, ugyanazon a szinten, a kereszt lábánál. A gyülekezet a hívő ember számára támogatást, növekedést és bátorítás nyújtó rév!

Isten nem elszigetelt szentségre hívott el minket, hanem elkötelezett egyének társaságában gyakorolt közösségre. Adj a Úr, hogy ilyenekké váljunk újból mindannyian!

(A cikk a missziókerületi gyűléseken elhangzott előadás átirata.)

János Csaba
Nagybánya

Bemerítés Kalotaszentkirályon. Örömnöpre gyűlt össze a kalotaszentkirályi gyülekezet november 12-én, amikor Boncidai Irén testvérnőnk tett vallást hitéről a bemerítés vizében. Elmondta, miként győzte meg őt Isten az Ige és a körülmények által a bemerítés fontosságáról, és ezen parancsolatnak való engedel-

mességről. Az alkalmon Papp Dezső, a biharpüspöki gyülekezet és körzet lelkipásztora hirdette az ígét az ApCsel 8:26-40 alapján. A bemerítést Oláh Lajos ügyintéző lelkipásztor végezte. A szentimrei énekesekkel hangolódott szívünk a dicséretre és a hálaadásra, ami a délutáni alkalmon is folytatódott, amikor számba vettük az év áldásait és köszönetet mondtunk Istennek. Az Úr áldja és erősítse a hitben az új tagot és adjon kitartást az úton, amelyen együtt indulunk tovább. **[Török Emese]**

Ákosi bemerítkezők. Isten kegyelméből, 2017. december 17-én, Ákoson három fehér ruhás valotta meg hitét a bemerítő medencében is. A képen balról jobbra Szűcs Sándor lelkipásztor, Görcsi Melinda, Görcsi Attila, Fogarasi Enikő és Fogarasi Dezső gyülekezeti vén. Nagyon sokan eljöttek az imaházba, a fehér ruhások

szolgáltak, a gyülekezet pedig közösen énekelt Istent dicsőítő énekeket. A bemerítést Fogarasi Dezső testvér, a gyülekezet avatott vénje, míg az igeszolgálatot Szűcs Sándor lelkipásztor végezte a Lk 13:10-17 alapján, ki-

hangsúlyozva a sátáni megkötözöttségekből való szabadulást, a vallásos lelkülettől való megmenekülést, és az Úr Jézus erejét. Tovább bátorították az új tagokat és szóltak a gyülekezetnek Nagy Kasza Lőrinc szatmári gyülekezeti vén, ákosi missziófelelős, és Balajti Imre missziófelelős. Az Úr áldja meg az új tagokat és az elhangzott Ige hadd hozzon újakat is! **[Szűcs Sándor]**

Megjelent az „Eszter” 12. száma!

Kapható a standokon, női körökön, körökben. Ára:

9 lej. Idézzük a lap felfezető írását: «A szomszédom megható történetét hallgatom újra, s közben a gyermekem etetem a karomon. Nem bírom tovább, feltör belőlem a kérdés századjára is: Miért, Uram? Miért születnek egyesek a világra úgy, hogy szerető ölbe kerülnek, míg mások ugyanúgy megszületnek, de még

szerető tekintet sem simogatja őket... és ezután úgy telik életük, hogy várnak... várnak és várnak. Várnak arra a szeretetre, amit születésük után nem kaptak meg. Sóvárgó várakozás ez, valami mély, fájdalmas hang, amit csakis te hallasz Uram igazán... Annyian várnak, Uram... legtöbbször már nem is sírnak, mert tudják, hogy nincs, ki megfogja a kapálózó kis kezüket, magához ölelje lüktető kis szívüket... Miért? S megszólal a jól ismert mennyei hang: „Bízz bennem. Tudom, hogy egyre nagyobb a sötétség a földön. Te csak keresd a csillagokat.” Kislányom fekete szemébe nézek. „Hiszen egyet biztos megtaláltam! Már nem sírok, Uram...” Ebben a lapszámban „csillagok” és „csillagkeresők” írnak arról, hogyan váltak áldássá az Istennel való kapcsolat által. Legyen áldás az olvasókon is! **Budai Evódia**»

A Nagyváradi Missziókerület éves közgyűlése – 2017

Körülbelül 60 gyülekezeti képviselő részvételével rendezték 2017. december 2-án, szombaton a Nagyváradi Missziókerület éves közgyűlését a Várad-Rogériuszi gyülekezetben.

A gyülekezet tágas előterében már jó reggel átvehették az érkezők a 2018-ra megrendelt áhítatokat, vezérfonalakat, falinaptárakat, és intézhették a folyó pénzügyeket. Tíz óra körül gyülekeztünk az imateremben, ahol Tóth Miklós buzdította először imára az egybegyűlteket a Jer 31:20-22 alapján. Őt 2017-ben, Élesden avatták diakónussá. „Gondoltam, azzal kezdem, hogy felteszem nektek a kérdést, «Vártok-e valami újat?». De meg vagyok győződve, hogy fel sem kell tennem ezt a kérdést. Már a belépéskor azt mondta nekem egy testvérem, hogy változásra van szükség. A dolgok nem maradhatnak a régiben.” „Imádkozzunk ma azért, hogy ami természetellenes, azt az Úr munkálja ki. Az a természetellenes, hogy felebarátaink, szomszédjaink eljőjenek, törődjenek, és keressék Istent. De amikor az Úr a maradék megtérését munkálja, akkor ezt a «természetes» tendenciát, ösztönt is megváltoztatja. Kimunkálja a megtérést, és a megtérés utáni vágyat az emberek szívében. Ez az én vágyam, és biztos a ti vágyatok is.” Papp Sándor síteri előljáró a Róm 8:32 alapján állapította meg, hogy „úgy élünk, mintha nem lenne a mienk minden. Sokszor megelégszünk kevéssel. De Isten többet akar adni nekünk, hatalmas dolgokat kínál.”

Az imában töltött percek után a jelenlevők számbavétele, majd a vezetői beszámolók következtek. Veress Efraim, a missziókerület elnöke a JSir 3:20-at idézve kezdte beszámolóját. A missziókerület munkáján túlmutató eseményeket emelte ki, ezek közt a Biharon tartott vállalkozói konferenciát, a roma imaházban szervezett szolgálattevői konferenciát, a Kornya-év

eseményeit Nagyszalontán és Diószegen. Beszért a Rogériuszon szervezett ifjúsági konferenciákról. Örömmel említette és üdvözölte a kerület új szolgálattevőit, Tóth Miklós élesdi diakónust és Dóczi Tibor margittai lelkipásztort. Megjegyezte, hogy ennek ellenére, még mindig több gyülekezet, körzet van lelkipásztor nélkül. Arra biztatta a gyülekezeteket, hogy ha felismerik az igei szolgálat ajándékát fiatalokban, testvérekben, biztassák őket a felelősség felvállalására, ugyanis évről-évre nő a nyugdíjas lelkipásztorok száma, és nem lehet kényszeríteni őket a további szolgálatra, csak amennyiben önkéntesen feljárnak. Arról is tájékoztatta a kerület elnöke a gyűlést, hogy mind a váradi, mind a szilágysági missziókerület az eddigieken kívül még két-két nonklerikális alkalmazott foglalkoztatására kap forrást az államtól, az RMDSz közbenjárásával. Veress Efraim két újonnan épült, vagy felújított imaház megnyitásáról is beszámolt: az Arad II-es gyülekezet impozáns imaterméről, és a mezőtelki gyülekezet átadásáról.

Szász Imre, a Szövetség irodavezetője a szövetségi járulék befizetéséről tájékoztatót, majd a folyó és az elkövetkező év költségvetéséről számolt be, idézve, hogy „az Úr azt nézi, ami a szívében van.” „A forradalom után jó néhány évig az összetartás jellemezte az embereket, köztük minket, baptista hívőket is. Több mint 25 év után ma ez már nem mondható el. Megjelent az önállósodás tendenciája, egyénileg, gyülekezetileg, missziókerületileg és szövetségileg. Ehhez pedig pénzre van szükség.

Vigyázzunk, hogy ebben a nagy önállósodási folyamatban a pénz ne hogy az első helyre kerüljön, és ne kössünk kompromisszumokat.”

Albert István Zsolt a Filadelfia Otthon támogatására kérte a jelenlevőket, megjegyezve, hogy „előbb-utóbb mindnyájan megöregszünk”.

A vezetői beszámolók után János Csabának, a Szövetség kommunikációért felelős alelnökének előadását hallgathatták meg a jelenlevők „Az elkötelezettség fontossága: Gyülekezeti tagság és szolgálat” témakörében.

Két órakor a házigazda gyülekezet finom töltöttkáposztával és süteménnyel várta a fontos napirendet fegyellemmel végig kísérő vendégeket. Az ebéd mellett, a gyülekezet alagsorában töltött idő igen hasznosnak bizonyult a személyes beszélgetésekre, közösségápolásra.

Gönczi Géza

BAPTISTA TÖRTÉNELMI ÉVFORDULÓK 2018-BAN (I.)

10 éve (2008):

- imaházmegnyitás: Nagyvárad-Roma (ápr. 26.), Nagyvárad-Rogériusz (ápr. 27.), Szilágyballa (aug. 24.), Székelyudvarhely (okt. 26.)
- lelkipásztoravatás: János Levente (júl. 10.)
- Nagy Károly (sz. 1930), a szilágysági ébredés egyik vezető egyéniségének temetése Magyarlónán (aug. 8.)

20 éve (1998):

- megalakult a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány
- lelkipásztoravatás: Veress Efraim (márc. 22., Homoródszentmárton), Mike József (okt. 11., Brassó)
- imaházmegnyitó: Mezőtelki (márc. 28.), Jánosfalva (jún. 1.)
- jan. 16-án elhunyt dr. Haraszi Sándor lp., Billy Graham személyes Kelet-európai megbízottja, a Magyar Baptista Világszövetség megalakulásának egyik kezdeményezője
- vénavatás október 18-án: Buzle Dániel, Gergely András, Hiri Zoltán, Kajcza János, Szűcs Attila (Nagyvárad-Belváros, d.e.), Rádi Gyula (Nagyvárad-Rogériusz, d.u.)
- a kolozsvári Teológiai Fakultáson tanuló diákok első generációjának kibocsátása (Albert István-Zsolt, Bíró Zoltán, Bódi Barna, Boros Róbert, Nagy István, Oláh Lajos, Papp Levente, Rajna Ottó)

25 éve (1993):

- márc. 5-én megnyitották a Gyermek Evangélizációs Közösség (AMEC) nagyszebeni missziós házát
- vénavatás: Kiss Zoltán (ápr. 12., Margitta)
- imaházmegnyitás: Élesd (máj. 9.), Micske (szept. 23.)
- felújított imaházak megnyitása: Albis (okt. 10.), Tamásda (nov. 28.)
- a teológiai oktatás megalapítása egy nemzetközi konferencia megszervezésével Kolozsváron (márc. 4-7.)

50 éve (1968):

- Romániában a rajoni felosztást a megyerendszer váltotta fel, befolyásolva a gyülekezetek életét is

75 éve (1943):

- Dobner Béla Jenő teológiát végzett lelkipásztor átveszi a szatmárnémeti gyülekezet pásztorlását a Nagybánya-környéki gyülekezetekkel együtt Simon Jánostól, aki tíz évig munkálkodott a körzetben

100 éve (1918):

- szept. 14-én Kerekes Bálint úrvacsoraosztó prédikátorrá avatja Kulcsár Istvánt (1889-1965) Szilágyperecsenben
- úrvacsoraosztó prédikátorrá avatták Vince Palkó Jánost (1885-1966) Magyararkiskapuson
- született Billy Graham (nov. 7.) evangélista
- az Osztrák-Magyar Monarchia összeroppanása

110 éve (1908):

- gyülekezet alakult: Ráton, Szilágykerked, Diósad, Menyő, Kiskalambfalva, Székelymuzsna, Miklósfalva, Nádasdskóród, Szászsebes, Dezmér, Kolozs (Cojocna)
- imaház épült Bánffyahunyadon
- jún. 18-án Sámsoni István Szilágynagyfaluban bementette a hadadi gyülekezet első három alapító tagját. A következő évben tizenöt taggal megalakult a gyülekezet
- született Veress Efraim (máj. 29.), székelyföldi lelkipásztor (mh. 1966)
- a Világszövetség képviseletében dr. J.H. Ruchbrooke két alkalommal is Budapestre látogatott a két baptista tábor (elismertek és szabadok) egyesítésének szándékával
- az Országos Szabad Baptista Szövetség tagszövetségeként júl. 15-én, Világoson megalakult a Román Baptista Szövetség, amely 11 körzetet, 139 gyülekezetet és 3553 tagot foglalt magába. Elnöke Gheorghe Florian lett

Albert Mohler: A bibliai írástudatlanság botránya: a mi problémánk

Miközben Amerikában az evangéliumi keresztyének méltán aggódnak, amiért a világszemlélet egyre merészebben elveti a bibliai keresztyénséget, nekünk sürgősen fel kell figyelünk egy másik problémára, amely sokkal közelebbről érint bennünket: *a gyülekezeteinkben uralkodó bibliai írástudatlanságra!*

Közvéleménykutatók a következő kemény következtésre jutottak: „Az amerikaiak tisztelik a Bibliát, de általában nem olvassák azt. És mivel nem olvassák, bibliailag írástudatlan nemzetté váltak.” – Mi a rossz ebben? Menyire vesztes ez? Nos, a kutatók elmondják, hogy rosszabb, mint gondolnánk.

A felnőtteknek alig fele képes megnevezni a négy evangelistát. Számos keresztyén csak két-három tanítvány nevét tudja felsorolni. A *Barna Research Group* adatai szerint az amerikaiak 60%-a a Tízparancsolatból is csak ötöt képes felidézni. „Nem csoda hát, hogy az emberek folyton áthágják a tízparancsolatot. Hisz nem is ismerik”, mondta George Barna, az intézet elnöke. És mi a végkövetkeztetés? „Bibliaismeret tekintetében Amerika egyre mélyebb és mélyebb tudatlanságba süllyed.”

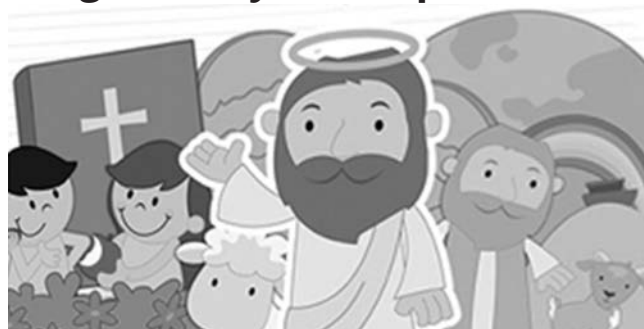
Felmérések szerint az amerikaiak 82 %-a szerint az a mondas, hogy „Segíts magadon, Isten is megsegít!” bibliai idézet. A magukat újjászületettnek valló keresztyének kissé jobban vizsgáztak, de csak egy százalékkal. A felnőttek többsége úgy véli, hogy a Biblia tanítása szerint a legfőbb cél az életben, hogy gondot viseljünk a családról.

Egyes statisztikák eléggé megdöbbennek azokat is, akik különben tudnak a problémáról. Egy felmérés jelezte, hogy a felnőtteknek legalább 12%-a azt hiszi, hogy *Jeanne d'Arc* Nőé felesége volt (az angol „ark” jelentése: bárka). Egy másik, a felsőoktatás növendékei között végzett kutatás kimutatta, hogy a megkérdezetteknek több mint 50%-a úgy véli, hogy *Sodoma és Gomora férj és feleség* voltak. Egy másik kérdőívben feltett kérdésre a válaszolók jelentős számban úgy vélték, hogy a *Hegyi Beszéd* bizonyára *Billy Graham* prédikációja. Nagy zavarban vagyunk tehát.

A világi amerikaiaktól nem várhatjuk el, hogy ismerjék a Bibliát. Mivel a nemzet polgári nyelvezete minden bibliai utalástól és tartalomtól megfosztott lett, az amerikaiak egyre inkább egy Bibliától független társadalmi közegben élnek. A Biblia tartalmával kapcsolatos zavar és tudatlanság tehát természetes jelenség a posztkeresztyén Amerikában.

Hogyan gondolkozhat a mai nemzedék bibliai mércével a *szexualitás* kérdésében, amikor azt hiszi, hogy Sodoma és Gomora házastársak voltak?! Nem csoda, ha az ilyen keresztyének egyre inkább hajlamosak a kompromisszumra a homoszexualitás kérdésében. – És sokan, akik keresztyéneknek tartják magukat, hasonlóképpen zavaros fogalmakkal rendelkeznek magáról az *evangéliumról*.

Manapság a bibliai tanításra gyakran igen csekély időt és figyelmet szánnak a gyülekezetekben. A kis bibliko-

rökre való átállás bár növelte a közösség lehetőségeit, de sok ilyen csoportban a bibliatanulmányozás nagyon felcsúszott. Fiatal ígérteteket arra kérnek, hogy oldják meg a problémákat, biztosítsanak szórakozási lehetőséget a fiataloknak és kössék le a gyermekeket... Hány gyülekezet ifjúsági foglalkozásáról mondható el igazán, hogy alapos bibliaismerethez segíti a fiatalokat?

Még a szószéket is mellőzik számos gyülekezetben. A prédikálás háttérbe szorul, s a „dicsőítő csoportoké” a főhely. A bibliai ígértetés elvesztette központi szerepét a tanítvánnyá formálásban. A keresztyének tudatlansága keresztyén lazasághoz, tunyasághoz vezet, s ennek egyre romlottabb gyümölcsek a következményei.

A helyreállítás otthon kezdődik. A szülőknek kell a legelső és legfontosabb tényezővé lenniük gyermekeik nevelésében. Szorgalmasan kell tanítaniuk őket Isten Igéjére (lásd: 5Móz 6:4-9). Nem háríthatják szülői felelősségüket a gyülekezetre, bármilyen hűség és ige szerinti legyen is az. Isten a szülőkre ruházta ezt a lerázhatatlan felelősséget, és a gyermekeknek világosan kell látniuk, hogy szüleik tanítják, sőt velük együtt komolyan tanulják Isten Igéjét.

A gyülekezetekben ismét vissza kell nyernie központi helyét, mindenek feletti elsőbbségét a biblikus tanításnak és a prédikálásnak. Azok a gyülekezetek, melyek túl elfoglaltak ahhoz, hogy az üdvös bibliaismeretet szolgálatuk központi céljává tegyék, olyan hívőket fognak kitermelni, akik nem fognak eleget tudni ahhoz, hogy hű tanítványokká legyenek. Hitünk ismeretünkre épül. Nem fogunk többet hinni annál, mint amit tudunk, és életvitelünkben sem emelkedhetünk hitünk szintjénél magasabbra. **A mai keresztyén nemzedék számos fronton tanúsított szégyenletes megalkuvása egyenesen visszavezethető a padokban ülők bibliai tudatlanságára, valamint a családokban és gyülekezetekben észlelhető bibliai tanítás hiányára.** E nemzedéknek halálosan komolyan kell vennie a bibliai tudatlanság problémáját! Különben az amerikaiak rettentő nagy számban – keresztyéneket is beleértve – továbbra is azt fogják hinni, hogy Sodoma és Gomora boldogan éltek, míg meg nem haltak...

„*The Scandal of Biblical Illiteracy...*” (*albertmohler.com*),
megjelent az *Evangéliumi Hirnökben*,
fordította **Borzási Sándor**

A SZILÁGYSÁGI MISSZIÓKERÜLET GYŰLÉSE ERKEDEN

2017. december 9-én a Szilágysági Missziókerület gyülekezetei is találkoztak, ezúttal Erkedén. A félre eső, de annál kitartóbb, népesebb, és jelentős hagyományokra visszatekintő gyülekezet tagjai korai szorgalommal készítették az imaházat az érkezőknek.

Imádságra, áhítatra Bándi Sándor erkedi ügyvezető lelkipásztor buzdított a 42. Zsoltár alapján, felhíva a figyelmet a test és a lélek örök harcára. „Más az, amit a test, és más, amit a lélek kíván. Kívánczik a lelkünk a család után, a gyülekezet, a közösség után, és mindenekfölött Isten után. Testünk pedig pont ezeket a dolgokat nem szereti. S ahogyan nem felejtjük el a testi táplálkozást, ne felejtjük el, hogy lelkünk is igényel táplálkozást. Így tudunk csak másokat is táplálni.”

Szűcs Sándor kerületi elnök köszöntése után a küldötteket vette számba a gyűlés. A nagyváradi kerülethez hasonlóan körülbelül 60-an vettek részt a gyűlésen. Ezután Szűcs Sándor beszámolt a kerület által szervezett eseményekről, a februári szolgálattevői konferenciáról Perecsenben, az összevont női körökről. Említette, hogy a Szilágymegyei tanács három gyülekezeti adminisztrátor, gondnok fizetését támogatja. Egy vezetőségi döntés értelmében azok a gyülekezetek, akik megkapják ezt a támogatást, az ebből befolyó nettó összeget befizetik a missziókerületnek, ezzel járulva hozzá a kerület anyagi helyzetéhez. Ákoson roma bibliaiskola indult a KCM (Keresztényen Cigánymissziós Alapítvány) támogatásával. Az iskola népszerű és igen hasznos. Zilahon megtartották a szilágysági kerület énekkarainak a találkozóját is. Az ifjúsági délutánok is nagy sikernek örvendtek. Nagyfaluban lelkipásztori munkaközösségre került sor, ahol

(folytatás a 11. oldalon)

Diakónus-avatás Síteren

Emlékezetes nap marad a 26 tagú síteri gyülekezet számára 2017. december 31. Hosszú évtizedek után diakónus-avatásra gyűlt össze a gyülekezet. Pop Sándor testvért, a gyülekezet elöljáróját hívta el az Úr erre a megtisztelő szolgálatra. Az imaházunk zsúfolásig megtelt a körzetből és a környékről érkező vendégekkel. Az avató bizottság tagjai: Veress Efraim, Kiss Zoltán, Szabó László, Papp Dezső lelkipásztorok, és Bányai János, a síteri gyülekezet lelkipásztora.

Az ígét Kiss Zoltán testvér hirdette, melyet Pop Sándor testvér bizonyoságtétele követett, amelyben elmondta a megtérését, hogyan emelte ki a világból az Úr és változtatta meg az életét. Beszélt az Úrral való járásáról. Kiemelte, hogy nagy lendületet adott az életének felesége megtérése, e nélkül nem is lenne képes erre a szolgálatra. Hisszük, hogy az Úr meghallgatta az avató bizottság kézzel tartott történeti imáit, és felkente Szent Lelkével testvérünket a szolgálatra. Az Isten dicsőítését a szalárdi fúvósok, és Szabó Zoltán, a rogeriuszi gyülekezet tagja vezették. Mindenért az Úré a dicsőség!

Bányai Emma

Továbbra is megrendelhető, megvásárolható a **Harmatcseppek folyóirat** gyermekeknek. Évente négyszer jelenik meg, egy szám ára 8 lej. Információk a szerkesztőnél, **Meleg Adinánál**, a 0735501847-es Ebaptifon számon.

Hargita Tábor – eseménynaptár, 2018

A várakozás időszaka ciklikusan határvonalakat húz életünkben. Mintha az előkészüldés időszaka legalább annyira meghatározó lenne, mint maga az esemény. Persze akkor, ha nem felejtünk el a jelennek örülni, hiszen az csak igazán a miénk, amiért hálásak tudunk lenni. Mennyi kincsünk is van tulajdonképpen, milliónyi dolog, amit nem osztunk meg a közösségi hálón, sem a szószéken nem mondunk ki, de ott van egy-egy beszélgetésben, egy gyermeki ragaszkodásban, egy egészséges ételben, egy csendes imában, egy jó dicsőítésben, egy szívhez szóló prédikációban. S közben készségünk. Mindig valamire.

A tábori élet ciklikusságát a vendégcsoportok fogadása adja meg. Mára már nem csak a nyári szezon létezik, hanem sok-sok esemény van évközben is, éppen csak annyi időnk maradván, hogy egyiket befejezve elköszüljünk a következőre és nyitott kapukkal és nyitott szívvel várjuk a vendégeket. Naptárral a kezünkben fontolgatjuk a dátumokat, szervezzük a szobákat, az épületeket s a személyzetet, tervezzük a heteket. Mindegyik külön kihívás. Vannak csoportok, akik szinte már hazajárnak, s őket barátként fogadjuk, itthoniak. Vannak, akiknek sok kérdésük s kérésük van, a sokfajta diétás menükön keresztül az olvasáshoz való éjjeli lámpáig el. Ez is hozzátartozik a vendégfogadáshoz, s olyan jó átélni a szépen kikerekedett történeteket, amikor látjuk, hogy a sok szervezés meghozza az eredményt, Isten megáldja a munkát és a résztvevők feltöltődve, megújulva, áldásokkal mennek el. Közben tanulunk türelmesnek lenni, megpróbálni segíteni, a legjobbat kihozni. Mindezt úgy, hogy szem előtt tartva, hogy a „Keresztén Tábor” elne-

vezés kötelezettséget is takar, részünkről, a személyzet részéről is. Együtt élve tanítjuk egymást elkötelezettségeink s nem érzelmeink szerint élni. Kíváncsiak vagyunk, az Úr hogyan fog beavatkozni, és megoldani azt, amire mi még nem tudjuk a megoldást. Várunk Rá, és hisszük, hogy hordoz, mert az „Isten tábora ez!”.

2018-ban is lesznek olyan események, amelyekre hívjuk és várjuk a gyülekezeteket s a testvériséget!

📅 **Május 4-6: Női csendesnapok.** Ár: 90 lej/személy. Jelentkezni lehet Kelemen Andrea testvérnőnél a 0735500168-as telefonszámon vagy az enoszovetseg@gmail.com emailcímen.

📅 **Május 12: Regionális székelőföldi tininap**

📅 **Június 8-11: Reménység konferencia** – speciális szükségletekkel vagy fogyatékkal élők számára. Jelentkezni lehet Kis Ottó lelkipásztornál, Tel.: 0735501672.

📅 **Június 18-23: Gyerekhét,** szervezi Kis Ottó lelkipásztor testvér. Jelentkezni lehet Kis Erzsike testvérnőnél a 0735501673-as telefonszámon

📅 **Június 25- július 3:** Dennis Adams amerikai lelkipásztor által szervezett **gyerekhét.** Szervező: Veress Ernő lelkipásztor, Tel.: 0735502222.

📅 **Július 16-21: Zenetábor.** Szervezi a Vasárnap Iskolai Szövetség és Lisztes Piroska testvérnő. Részletek hamarosan.

Augusztus 20-26: Országos IFITÁBOR az Emabisz szervezésében. Részletek hamarosan.

Augusztus 27-31: Lelkipásztorok és családjaik hete.

Szeptember 9: Székelyföldi hálaadónap, melynek keretén belül újra megszervezésre kerül a Bibliaismereti „**Tudóska**” Vetélkedő gyerekeknek és tiniknek.

Készülünk az előttünk álló eseményekre, fizikailag, lelkiileg. Tudjuk, hogy erőnk feletti az út, de a lábnyomokon látszik, hogy az Úr hordoz minket is.

Köszönjük mindazoknak, akik valamilyen formában támogatják a Hargita Táborban történő missziós munkát. Előre köszönjük az imatámogatást, imatémáink: a személyzet kialakulása, elegendő szezonmunkás, jó hozzáállás, védelem a tábor felett mindenféle szempontból. A készülődések és várakozások közt pedig ne felejtjük el, hogy itt létünk a Bárány Menyegzőjére való készülés, így töltsük be feladatainkat. Az Úr áldja meg a testvéreket!

*Sok szeretettel a Hargita Táborból,
Joó Erika, menedzser
2018. január 15.*

Álarc nélkül

Ilyenkor februárban, amikor a minket körülvevő nagyvilág álarcok mögé bújva próbálja a szebb oldalát mutatni felénk, talán nekünk is eszünkbe jut az, hogy vajon én tisztán, fedetlenül járok-kelek a világban vagy meg vannak nekem is a vásárnapi és/vagy hétköznapi, civil álarcaim. Ahogy a világ egyre jobban kinyílik a hívő ember előtt is, annál nehezebb megtalálni azt a helyes utat, amely Isten akaratát tükrözi. Álarcokat viselünk magunkon mindennapjaink során, ami mögé feltételezzük, hogy elrejtőzhetünk. Ennek a „farsangnak” ad lehetőséget az életünket teljesen behálózó közösségi média is (Facebook, Instagram, Twitter, stb.). Gyakran állapítják meg azt a társadalmat figyelő szakemberek, szociológusok, hogy a közösségi médiával óriásit lépett előre a társadalom, amiben van igazság, de sajnos nem ennyire egyszerű a kép. Fontos meglátnunk azt, amit a saját életünkben illetve gyülekezeti kapcsolatainkban okozott ez a „szuper találmány”. Sokan mondják, hogy haladni kell a korral, ahhoz hogy a ma emberét minél jobban el lehessen érni az Istentől jövő örömhírről. De nézzük meg azt, hogy a legismertebb oldal, a Facebook, milyen változást okozott abban az egyszerű kérdés feltevésében, hogy: „Hogy vagy?” Manapság jóval kevesebb alkalommal hívjuk fel egymást azért, hogy ezt a rövid kérdést feltegyük, mert helyettesítette ez a „nyomkövető” oldal – és társai – a kérdés feltevését, elegendő csak felmenni ezekre az oldalakra és a kérésről már tudhatjuk is, hogy hogy van és merre járt. Hiába vannak a korlátlan perc ajánlatok a telefonszolgáltatóknál, amikor a 21. században élő társadalom pár szavas írott kommunikációra képes csak, aztán pedig elvonul a saját kis magánzárkájába. Sajnos ez a jelenség a jövő gyülekezetét is nagyon fenyegeti, nem merünk kérdezni és ebből kifolyólag válaszolni meg már nem is szükséges. Itt az ideje, hogy újévi fogadalomként vagy inkább(!) Istennek tetsző áldozatként elkezdjenek levenni az álarcainkat és elkezdjenek oda figyelni egymásra - sokszor csak a másik ember meghallgatása is sokat segíthet. A mindenható Istenünk hús-vér érző embereket teremtett, akikkel célja van, de ezt csak úgy tudja elvégezni, ha úgy jövünk elé, ahogy vagyunk, mert Ő jobban ismer minket, mint bárki más, Ő előtte kár megjátszanunk magunkat. Meg kell tennünk az első lépést, hogy Isten akaratát legyen nyilvánvalóvá a személyes és a gyülekezeti életünkben is. Egy rövid motívációs videó segíthet ebben a mindent eldöntő első lépés megtételében: <http://y2u.be/gKZarSYbkvg>.

Vessük le álarcainkat, hogy a mindenható Isten el tudjon érni minket és általunk másokat is az Ő kegyelmével.

Tóth Christian

(folytatás a 8. oldalról)

aktuális kérdések kerültek napirendre, mint például a gyermekvállalás, vagy a halottak elhamvasztása. A Szövetség tanácsa úgy döntött, hogy a 2018 tavaszán sorra kerül munkakongresszuson javasolja, hogy a kolozsvári teológiai telek eladásából befolyt összeget a szilágysági missziókerületben fektesse be, szintén oktatási céllal. Jelenleg ugyanis a szilágysági missziókerületnek nincs oktatási ingatlanja, a zilahi bibliaiskola épülete tudniillik eladásra került. Kiemelkedő eseménye a missziókerület életének a közös, őszi hálaadónap a sólyomkövári táborban. Erre 2017-ben is sor került, és a következő években is erre bátorította a résztvevőket Szűcs Sándor testvér. Fontos információnak számít, hogy a missziókerület ezután a „Szilágysági”, nem a „Zilahi” névre hallgat. Veress Ernő pénztárosi, és Borzási István titkári beszámolója következett. Ezután Szász Imre, a Szövetség irodavezetője beszélt a Szövetség költségvetéséről. Beszámolója szerint a szilágysági missziókerület 2017-ben elől járt a szövetségi járulék befizetésében. A közgyűlés egyöntetű szavazással döntött arról is, hogy kezdeményezi a kerület önálló jogi személyiségének megszerzését. Ez főleg a közöstulajdonú, több gyülekezet által egyszerre birtokolt ingatlanok, vagy pénzforrások kezelését könnyítené meg, a jelenlegi helyzet ugyanis bonyolítja az ilyenfajta elosztásokat.

Az adminisztrációs és anyagi jellegű kérdések után ismét lelki síkra terelődött a találkozó, János Csaba, a Szövetség kommunikációért felelős alelnöke „Az elkötelezettség fontossága: Gyülekezeti tagság és szolgálat” témakörben tartott előadást.

Az erkedi vendéglátók igazi házi jellegű, kiadós ebéddel várták a gyülekezőket a hosszú délelőtt végén. Isten pótolja áldással a vendéglátók és a vendégek törekvését, és hadd legyenek a kerületi gyűlések döntései hasznosak a gyülekezetek életére!

G. G.

2018, FEBRUÁRI ESEMÉNYEK

- **5-én**, szombaton a nagyváradi, **19-én** a kolozsvári és a székelyföldi **missziókerület vezetése** gyűlésezik.
- **26-án elnökségi ülés** Szalárdon, **27-én tanácsülés** Szatmárnémetiben.
- **27-én az UBR (Román Bibliaszövetség)** találkozik Szatmáron.
- **24-én** a nagyváradi missziókerület **szolgálattevői** tartanak konferenciát Biharon.

Egy család, akár egy könyv

Eddig fel nem dolgozott témát tárgyal **Kelemen Sándor Tomi: „Kornya Mihály és családja származástörténete”** c., 2017 nyarán megjelent könyve. A szerző a könyv megírásával igyekszik rámutatni az időn túl létező Istenre, mint a Történelem Urára, bemutatni Istennek a viharos évszázadokon átívelő, megtartó, gondviselő munkáját, tervének beteljesedését Kornya Mihály születése által is. Lerakja a Kornya-genealógia alapjait, megpróbálva hitelesen bemutatni Kornya Mihály születését, mint egyháztörténelmi je-

lentőségű eseményt. Feldolgozza és bemutatja apai ágon Kornya Mihály családja származását. Célja továbbá a hiánypótlás és tévedések tisztázása. Hiánypótló munka, mivel korábban a szülők nevén kívül semmilyen adat nem volt ismert a Kornya-ősök személyéről, családi életéről, származásáról.

A kutatásnál és adatgyűjtésnél a kötet törekedett az elsőrendű források felkutatására és felhasználására: történelmi és helytörténeti dokumentumok, anyakönyvek, jegyzőkönyvek, adónyilvántartások, leírások, szemtanúk beszámolóit. Elsőrendű szempont volt ugyanakkor a hitelesség, a pontosság.

A könyv 8 fejezetre oszlik. Mivel a fejezetek sok adatot tartalmaznak, az áttekinthetőség érdekében a történések, időszakok, családi események függvényében alcímekkel vannak ellátva, így több kisebb részre tagolódik.

A könyv irodalmi lektorálását Havas Péter végezte, tördelte dr. Borzási István, aki a tudományos lektorálásban is részt vett, Bereczki Lajossal, a Magyarországi Baptista Egyház Történelmi Bizottságának titkárával. A történelmi és egyháztörténelmi lektorálást Kiss Lehel, a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége Történelmi Bizottságának elnöke végezte. További egyháztörténelmi szakértők: dr. Borzási Pál adjunktus, a BTA Fakultatív Konzultációs Központ egyháztörténelem szakos előadójánál, a Szövetségének főtitkára, dr. Mészáros Kálmán docens, a Budapesti Baptista Teológiai Akadémia Egyháztörténelmi Tanácskének vezetője, a Magyarországi Baptista Egyház Történelmi Bizottságának elnöke.

A könyv **elérhető a szerzőnél**, a +40723472783-as vagy +400749015129-as telefonszámokon.

INDULJ!
Olvasnivaló: Lk 10:1-12, 17-20

Így az év elejéhez (még) közel vissza is tekintgetünk, előre is nézünk, és ennek van egyfajta súlya. Ami egyrészt jó, hiszen őszintén mérlegel az ember, tervezget, gondol az előtte levő eseményekre, másrészt talán nyomasztó hatású is ez a számvetés. Hadd legyenek számunkra Jézus üdítően egyszerű szavai egyszerűen üdítőek.

Jézus tanítványaihoz szólt, akiket *elhívott*, akik már követőivé váltak, és *elküldte* őket maga előtt: hirdetni az Isten országát, munkálkodni, szolgálni, élni! Előbb a tizenkettőt küldi (Lk 9:1-6), aztán a 70 tanítványt (Lk 10:1-től), majd pedig mindegyiket (Mt 28:18-20).

Néhány utasítást ad nekik Jézus, mielőtt *elküldi maga előtt oda, ahová menni készül*. Gondolhatunk az előttünk álló évre, tapasztalatokra, feladatokra, életszakaszra melybe Jézus minket is küld. Szükségünk lesz az Ő tanácsaira.

„KÉRJETEK!” hangzik az első útmutatás.

Az Isten országáról van itt szó, az *aratás Urát kérjétek*, hogy az (Ő) *aratásába* küldjön munkásokat – mondja Jézus. Mi talán még inkább tudjuk, hogy a munkaadó az, aki kér: számon kér, teljesítményt, lojalitást, tisztességes munkát, időt kér (akár munka után is).

De ebben a helyzetben Jézus azt mondja, hogy ti, munkások kérjétek. Nem béremelés követelésére bátorítja

őket, hanem arra, hogy kérjétek társat (apropó február 14). Más alkalommal azt mondta Jézus, hogy „*kérjétek és adatik*”. Hiszen Övé, Istené nem csak az aratnivaló, a munkások, de a munka nagy része is, hisz a két fős tanítványcsoportoknak csak egy-egy helyre kell elmenni, de Jézus készült menni minden egyes helyre (1.v.) ahová tanítványait előre küldte.

Itt konkrétan munkásokról szól Jézus a munkásokhoz: kérjétek segítőt, ti munkások. Ebben az is benne van, hogy fogadjátok be őket, viseljétek el őket, adjatok helyet nekik, várjátok meg míg felnőnek, megérnek a feladatra.

Szükségünk van másokra, akik segítenek az életben, akik munkálkodnak az életünkben. Ahhoz, hogy éljünk, szükségünk van másokra. Kérjük az aratás és a teremtés Urát, hogy küldjön idén is segítséget, munkásokat.

Jézus így folytatja: „MENJETEK!”, és váljatok munkásokká!

János evangéliumából tudjuk, hogy Jézus a Jó Pásztor. A 23. Zsoltárban Dávid így fogalmaz: *Az Úr az én pásztorom... terelget, vezet, megvidámít...* Jézus azonban ebben a történetben így mondja: *elküldelek, mint bárányokat a farkasok közé*. Mentegethetjük a helyzetet, azt mondva, hogy Jézus itt a nehézségekre, veszélyekre utal, ami igaz is főleg az első századok keresztyéneire, meg ez utóbbi századok keresztyéneire nézve. De mégis. Ilyen, hogy a pásztor a bárányokat a farkasok közé küldi, ilyen nincs az emberek, állattartók, pásztorok világában. Az Isten világába, az Isten országában viszont *csak* ilyen van. Hisz erről szól az evangélium, hogy az Istentől elidegenedett, elvadult ember visszatérhet Hozzá. Minden ember ebből az alapállásból, a farkas-létből indul, és az Isten szeretete megszelídíti, (kezes)báránná teszi. Teológiai szóhasználatlall élve: a bűnös újjászületik.

A Mester azt mondja, hogy kérni kell. S az kér igazán, aki maga is kész indulni, menni, azért mert hallja a Pásztor (és egyben az Isten Bárányának) a hangját, és látja, hogy az emberek élete a tét. A tanítvány ezért kész kilépni a biztonságot adó szokások, kényelem, otthon karámjából. Ott kint, a karámon kívül van igazán szükség arra, amiről Dávid beszél a 23. Zsoltárban, ott kell a Pásztor hatalma, hogy legeltettesse, megvidámítsa, eltető vízhez terelgesse, a halál árnyékának völgyében védelmezze nyáját. *Bízzatok, én legyőztem a világot* – mondja a Jó Pásztor.

„NE VIGYETEK MAGATOKKAL”, szól a következő utasítás.

Mikor sielni, kirándulásra, táborba készülünk, általában olyan listát szoktunk olvasni, hogy *mit kell vinni*.

Jézus itt arról is beszél, hogy *mit nem kell vinniük* magukkal a tanítványoknak arra a feladatra, amire elküldi őket maga előtt.

Ne vigyetek magatokkal erszényt, azaz pénztárcát, bankkártyát. Egyszerűen úgy értelmezhetjük, hogy *ne számold, hogy megéri-e*. Nem kell előre tudnod, hogy van-e elég az erszényben a feladathoz, az élethez. Ne aggodalmaskodj, sőt ne is számítgasd azt, hogy lesz-e elég az erszényben, megéri-e ha engedelmeskedek Jézusnak. Ne az erszénnyel számolj, számolj az Úrral!

Ne vigyetek magatokkal tarisznát, azaz táskát, szütyőt, valamit, amibe élelmet, vizet, tartalékokat lehet raktározni. Egyszerűen fogalmazva: ne azt nézd, hogy van-e, illetve lesz-e elegendő erőforrás! Te gondoskodj az Ő kenyéréről, az Igéről, és Ő majd gondoskodik a te kenyeredről, a mindennapiról!

Ne vigyetek magatokkal sarut, azaz cipőt, szandált, túrabakancsot. Minden bizonnyal Jézus nem olyan lehetetlen távolságokra küldte a tanítványokat, ahová váltócipő (mondjuk télire való) kellett volna. Nem kért a Mester a tanítványoktól lehetetlent. Ha Jézusnak engedelmeskedünk, nekünk sem lesz szükségünk B tervre. „*Aki az eke szarvára teszi a kezét, s hátranéz, nem alkalmas, nem méltó, nem lehet az én tanítványom.*” (Lk 9, 62) Nem kér tőlünk Jézus lehetetlent idén sem.

Ne legyen szavad se útközben. A hangsúly az „útközben” szón van, ugyanis Jézus emberekhez küldi a tanítványokat, hogy az örömhírt vigyék nekik. Miért tiltja meg nekik, hogy beszéljenek bárkivel is útközben? Járhattunk úgy mindannyian, hogy útközben elterelődött a figyelmünk (például a vásárlásról, úticélunkról), mikor valaki vel találkozottunk. Útközben szót váltva egy-egy emberrel elterelhetik a figyelmünket az Egy Isten szaváról. Sőt, egyeseket meggyőzhetnek arról, hogy nem éri meg (főleg erszény, tarisznya, saru nélkül) másokért élni, Istennek szolgálni... Hát ne egyezkedj testtel és vérrel, idegennel az Úr szaváról, hívásáról.

DE VIGYETEK MAGATOKKAL – listát is ad Jézus a tanítványoknak.

Legyen a szívetekben (ha már tarisznátok nem lehet) békesség – mondta Jézus, mikor arra utalt, hogy *békességetek megnyugszik azokon*. Az Úr itt nem az Ő békességéről beszélt, hanem a tanítványokéről. Nem csupán Krisztus közelgő látogatásának békés hírét kellett vinniük, hanem azt a békességet, amit ők már megtapasztaltak, ami már az ő békességük volt.

Vinniük kellett magukkal az evangéliumot, Isten országa közelségének a hírét. Jézus azt mondja, hogy ezt

mindenkinek vigyék: azoknak, akik fogadják őket, és azoknak is, akik nem fogadják őket. Egyeseknek a vendégszeretet közösségében mondhatták a hírt, másoknak pedig mintegy figyelmeztetést, mikor a port leverték lábukról a város utcáin az ott lakók szeme láttára. Sok lehetőség adatik nekünk is egy év leforgása alatt, hogy a mindenféle hírek mellett a legfőbb hírt, az örömhírt is megosszuk másokkal. Bárcsak lenne sok olyan alkalom, mikor ezt baráti hangulatban mondhatjuk meglévő, vagy jövődő barátainknak. Talán adatik olyan lehetőség is, mikor árgus tekintettel néznek majd – ilyenkor is pontosan akkora szükség van az örömhír továbbadására (Emlékezzünk, hogy egyszer mindannyian farkasok voltunk!)

Jézus két utolsó tanácsa ebben az igében, hogy **NE ANNAK ÖRÜLJETEK**, hogy mások engedelmeskednek nektek, **DE ANNAK ÖRÜLJETEK**, hogy ti engedelmeskedtek nekem, és ezért nevetek fel van írva a mennyekben. Kiváltság, hogy ha lehetünk hasznos eszközök Isten kezében, de mindenek felett való kiváltság, hogy egyáltalán Isten kezében lehetünk.

Mezei Ödön

„**M**ost pedig megismételném parancsolatomat, hogy menjetek ki párosával, és ne vigyetek magatokkal se erszényt, se szütyőt, se sarut, és ne üdvözöljete senkit útközben. Indulás!”

Ekkor azonban egy a hetven közül felemelé az ő kezét, és megkérdezé az Urat, vajon magával vihetne-e egy kis arctörő kendőt, és ez felháborítá a többi. Egyik megkérdezé, magával vihetné-e személyes toalettjét, mely egyszerűen elfér a köpenye zsebében, melyet édesanyja varrott vala rája. Egy másik engedélyt kért egy kis plüssállatka magával vitelére, mely nélkül nem érzé magát biztonságban, míg egy másik arról kérdeze, hogy ha az Úrral magával találkozna az úton, akkor őt sem kell üdvözölnie? Ezeket pedig számtalan ostoba kérdés követé vala.

Az Úr csendet kért és mondá: „Nos, úgy látom, nem fogtátok fel, miért küldtelek benneteket ki. A lényeg nem az, hogy mindenféle tárgyakat csempésszettek a ti táskáitokba, azon ócska kifogásra hivatkozva, hogy a plüssállatok az értelmező kéziszótár meghatározása szerint nem tartoznak a saru fogalma alá, hanem sokkal inkább az, hogy tőlem függjete. Megértitek ezt végre!? Se szütyőt, se tarisznát, se sarut, se játékmacit, se hitelkártyát, csak menjete!”

[Részlet **Adrian Plass, *Kegyes kétbalkezes visszatér c. könyvéből*, Harmat Kiadó, Budapest, 2002]**

■ Gálospespetriben 2017. október 25-én kísértük utolsó útjára † **Czirják Sándor** testvért, aki Isten kegyelméből 92 évet kapott ebben a földi létben. A gyülekezet hűséges szolgáló tagja volt addig, amíg egészségi állapota engedte. 16 évi özvegy-

ség után 2017. október 23-án érte a hazahívó szó. Isten népes családdal áldotta meg, akik a viszontlátás reményében búcsúztak tőle. A vigasztalás szavait Szűcs István és Szabó András lelkipásztorok szolták úgy a kápolnánál, mint a temetőkertben. Isten vigasztalja meg a hátra maradt családtagokat. **[Szabó András]**

■ 2017. november 22-én vett végső búcsút a szilagyballai baptista gyülekezet † **Máté Gyula** testvértől, akit 72 éves korában szólított haza az Úr. Testvérünket fiatal korában érte egy súlyos betegség, melynek következményeit élete végéig hordoznia kellett. Azonban csak élete utolsó hónapjaiban került gondozás alá. A szilagyballai testvériség benne egy hűséges, szolgálatkész testvért veszített el, akinek a hiánya érezhető a gyülekezetben. Fiatal korában döntött az Úr mellett, melyet 1964-ben Dénes Ferenc lp. által a bemeztésben is megpecsételt. Hosszú ideig volt az énekkar vezetője, a zenekar tagja. A gyülekezethez és az Úrhoz való ragaszkodása, komoly odaszánása, példaértékű számunkra. Temetésére a hűvös, esős őszi nap ellenére a közvetlen rokonokon kívül sokan eljöttek a faluból és a környező településekről. A vigasztalás ígeit a ház nál Pardi Félix és Bándi Sándor lelkipásztorok szolták, a temetőben pedig Király Tibor nyugalmazott lelkipásztor hirdette. Pardi testvér szolgálatában Jézus Krisztusra mutatott, aki maga a feltámadás és az élet. Bándi testvér pedig a kortársra emlékezett, akivel egyidőben adta át életét az Úr szolgálatára. A nekrológot Veress Ernő helybeli lelkipásztor olvasta fe. Alkalmi énekekkel a szilagyballai gyülekezet énekkara és zenekara szolgált. Kívánjuk Istenünk vigasztalását özvegyen maradt felesége, fia és rokonsága számára. **[Veress Ernő]**

■ 2017. december 7-én a zilahi temetőben került sor † **Nagy Elvira** testvérnőnk temetésére, akit életének 63. évében, súlyos betegség után hívott haza az Úr. Testvérnőnk hosszabb ideig volt a zilahi gyülekezet tagja, élete utolsó 16 évében azon-

ban a paniti baptista gyülekezetben szolgált Mesterét. Férjével, Nagy Jánossal 43 évet éltek harmonikus házas-

ságban. Két fiúval, egy lánnyal és 6 unokával áldotta meg őket az Úr. Súlyos betegségét, ami gyakori kórházi ellátással, műtétekkel társult, türelmesen viselte. Amíg tehetett, örömmel vett részt a gyülekezeti közösségben, és tett bizonyosságot megtapasztalásairól. Temetésén a kápolnánál az Úr vigasztalását Veress Ernő és Király Tibor lelkipásztor testvérek tolmácsolták, a sírnál pedig Péter István testvér szolt. A ballai és a zilahi gyülekezet összevont énekkara és zenekara alkalmi énekekkel szolgált. Kívánjuk az Úr vigasztalását a gyászoló családnak és kérjük az Urat, hogy pótolja testvérnőnk üresen maradt helyét a gyülekezetben. **[V. E.]**

■ Nagyváradon, 2017. december 9-én kísértük utolsó földi útjára † **Simon Ibolya** testvérnőt, Simon József lelkipásztor édesanyját, akinek az Úr 85 évet ajándékozott itt. A kápolnánál Giorgiov Adrián és Borzási Pál lelkipásztorok közvetítették Isten vigasztaló üzenetét a gyászoló családnak, rokonoknak, a népes testvériségnek, ismerősöknek. Adrián testvér két igazságot emelt ki, életről és halálról, a Róm 14:7-9 alapján. Csak kétféleképpen lehet élni és meghalni: az Úrral vagy nélküle. Az Úrral való élet azért is nagyszerű, mert a hívó helyzete nem változik a körülményekkel. Ibolya néni élete bizonyította, hogy nincs szebb, boldogabb, beteljesedettebb élet, mint a Krisztussal való élet, s példája követésre készítet bennünket is. Pál testvér arról beszélt a 46. Zsoltár alapján, hogy miért áldott az Úrban elrejtett élet. A sírnál Budai Lajos lelkipásztor hirdette az Igét Jn 11:23-26 alapján. Elhangzott, hogy Jézusban kell hinni, nem elképzelésekben vagy eseményekben. Testvérnőnk szép életet élt az Úrral, s most egy ragyogóbbat kapott. Erről a ragyogóbb életről szoltak az énekkar énekei is, melyet a testvérek Borbély Ferenc és Bokor Barnabás vezetésével énekeltek. A kápolnánál Bodor Sándor, Szabó László lelkipásztor testvérek imádkoztak, a sírnál pedig Kajcza János, Elekes József és Giorgiov Adrián testvérek. Mennyei Atyánk vigasztalja a megsomorodott szíveket! **[Meleg Adina]**

■ 2017. december 11-én kísérté utolsó földi útjára családja és a váradi gyülekezet † **Halász Rozália** testvérnőt, „Halász mamát”, Bálint Ibolya testvérnő és Halász Ferenc diakónus édesanyját. Testvérnőnk 1932-ben született Jánosfalván, Belényes mellett. Fiatalon elfogadta az Úr Jézust, majd 14 évesen bemeztkezett a Várasfenesi gyülekezetben. 18 éves korában férjhez ment egy hívó fiatalemberhez, Ha-

lász Ferenczhez, akivel két gyermekük született. 1966-ban Nagyváradra költöztek. Imádságos élete során testvérnőnk többször megtapasztalta az Úr gyógyító erejét. Jellemző volt rá a vendégszeretet, a hűséges gyülekezetbe járás, a bibliaversek kívülről való tanulása. Rendszerültáskor nyugdíjba jött, majd 1993-ban özvegyen maradt. Attól kezdve még nagyobb odaszánással tudott önkéntesként dolgozni a gyülekezetünk nagy építkezéseiben. Huzamosabb ideig szervezte a gyülekezet konyháját, mint szakács. Sőt, évente részt vett az ifjúsági és gyermektáborokban, sok gyermeknek és fiatalnak főzött örömmel. 2017. májusa óta betegeskedett, majd augusztustól állandó felügyeletre és gondozásra szorult. Az Úr életének 86. évében szólította haza. Emléke legyen áldott! **[G. G.]**

■ 2017 november 21-én kísértük utolsó útjára † **Bogdán Erzsébet** testvérnőt Paptamásiban, akinek tementő Ura 74 évet ajándékozott. Bár az utóbbi években gyengélkedett, eltávazása hirtelen jött. Szombat este még az imaházban volt, másnap reg-

gel már Mennyei Uránál. 54. házassági évfordulójukon költözött el. Boldog házasságukat az Úr három gyermekkel, hét unokával és egy dédunokával áldott meg. A gyász istentiszteleten Szűcs Sándor, szatmárnémeti lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét a 2Kor 5:1-11 alapján, a gyülekezet ének és fúvózenekara is szolgált. A temetőkertben Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor a Jel 14:12-13 alapján beszélt a hívők örökkévaló reménységéről. Isten vigasztalását kívánjuk a családnak és a gyülekezetnek. **[Albert István Zsolt]**

■ Szomorú szívvel, de Isten végzésében megnyugodva tudatjuk, hogy † **Balogh Piroska** (1947-2017) testvérnőnk életének 70-ik esztendejében, hosszabb betegeskedés után, Istennel megbékélve távozott e földi életből. A gyászistentiszteletre 2017.

szeptember 30-án került sor a Paptamási Temető Kápolnájától. Isten vigasztaló ígét Szabó László és Albert István Zsolt lelkipásztorok hirdették. A Paptamási Gyülekezet énekkarának felemelő szolgálata által is az Úr közelségét tapasztalhattuk. A feltámadott Krisztus nevében kívánunk vigasztalást özvegyen maradt testvérünknek és az egész gyászoló családnak! Hála Istennek, hogy szomorkodásunkban van Reménységünk (1Thessz 4:13)! **[A Rogériuszi Baptista Gyülekezet nevében, Szabó László lelkipásztor]**

MIT TANÍT A BIBLIA? (11.)

A hosszú élet titka

Nóé elődei 900 évnél is hosszabb ideig éltek (erről babilóniai, görög, római, indiai és kínai feljegyzések is tanúskodnak). Persze, ez sem sok, ha arra gondolunk, örökké élhettek volna! A bűnbeeséssel azonban versenyt futás kezdődött a halál felé.

Az első másfél évezredben legtöbben kortársak voltak Ádámmal, vagy személyesen ismerték Ádám kortársait. Az özönvíz utáni évezredben azonban az életkor rohamosan csökkent, egészen „hetven, vagy ha több, nyolcvan” esztendőig (Zsolt 90:10), és e korhatár ott maradt, ahol Mózes idejében volt. Az özönvíz után történtek azok a lényeges változások, amelyek az életkort erre a szintre rövidítették.

A letűnt világ jellegzetességeit nem ismerjük. Nem tudhatjuk, hogy éghajlati vagy genetikai okok tették lehetővé a magas életkort? Azt sem tudjuk, hogy a beállt jégkorszak és népességi leszűkülés hatással volt-e az életkor lerövidülésére? Az özönvíz után külső és belső tényezők egyaránt csökkenthették a test fenntartásának, javításának és védekezésének a lehetőségeit.

A '60-as évek elején Leonard Hayflick megállapította, hogy a biológiai folyamatban a sejtek legfeljebb 50-szer tudnak osztódni (megújulni). Ez meghatározza életkorukat. Genetikai tényezők is meghatározzák az életkort, de még nem tudják, hogyan. A fellépő mutációk is folytonos információvesztéssel járnak.

Az evolúciós elmélet nem tudja megmagyarázni az öregedést és az életkor csökkenését, mert testünk alkotóelemei többségében nem öregszenek meg, hanem állandóan megújulnak. Az epiderma sejtjei alig egy hónaposak. A belsejtek négy naponta cserélik egymást. A vörös vérsejtek 90 naponként újulnak meg, a fehérvérsejtek pedig hetente. Úgy van ez, mint a nagyapától örökölt fejsze: ugyanaz a fejsze, de a vasát háromszor, a nyelét pedig tízszer kicserélték... Ha a gépkocsinkkal is így tennénk, az örökké tartana! Akkor miért van öregség és halál? Egyrészt azért, mert bizonyos részek nem újulnak meg: a szívizomzat sejtjei, bizonyos idegsejtek, a szem és a belső fül sejtjei... Ezért idővel gyengül a látásunk, hallásunk, szaglásunk, ízlelésünk, és... még valami... de az most nem jut eszembe!

Ha a halált okozó három fő betegség, a rák, agyvérzés és infarktus megoldást nyerne is, akkor sem hosszabbodna meg az élet, csupán az öregség. Nem a tudomány, hanem csak Isten ad megoldást: Jézus Krisztus „eltörölte a halált, világosságra hozta pedig az életet és halhatatlanságot az evangélium által”. (2Tím 1:10)

Borzási István

Meghívó munkakongresszusra

Kedves testvérek az Úr Jézusban!

Isten segedelmével a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége munkakongresszust tart a **Nagybányai Magyar Baptista Gyülekezet** imaházában **2018. március 24-én**, délelőtt 10 órai kezdettel.

Kérjük szeretettel a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteket, a kongresszuson a Belső Szabályzat 43. cikkelye alapján képviseltessék magukat. Ez a következőképpen történik: 20-50 tag után 1 képviselő, 51-100 tag után 2 képviselő, 101-150 tag után 3 képviselő, 151-200 tag után 4 képviselő, és

ezen felül minden megkezdett 50 tag után még egy-egy képviselő vehet részt a kongresszuson. A 20 tagnál kevesebb gyülekezetek és a leánygyülekezetek az anyagyülekezettel együtt vegyék számításba a tagok számát. Az 50 tag alatti körzetek, a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

A hivatalos képviselők mellett szeretettel várunk minden testvért, vagy testvérnőt, aki szeretné figyelemmel kísérni a kongresszus munkálatait. A napirendi pontok megtárgyalása után igehirdetés következik Mike Sámuel kecskeméti lelkipásztor testvér tolmácsolásában. Készüljünk imádságos szívvel az alkalomra, hogy az Úr áldása legyen tanácskozásunkon és közösségünkön.

*Testvéri szeretettel az Úr Jézusban,
Borzási Pál főtitkár*

MEGHÍVÓ A NŐI CSENDESNAPOKRA

A bibliai alapelveket s identitásunkat támadó nézetekkel, magatartásokkal szembesülhetünk, ha csak a női mivoltunkra gondolunk. *Miért teremtett Isten nőnek? Mi Isten célja az élettemmel? Hogyan tölthetem be Istentől rendelt hivatásomat? Hogyan válhatok azzá, akivé az Ő terve szerint lennem kell?* Ilyen és hasonló kérdésekre keressük majd a választ idén a Női Csendes Napokon a **Hargita Keresztyén Táborban 2018. május 4-6 között**: „Merj az lenni, akinek Isten kigondolt!” címmel. Meghívott **előadóink** Kulcsár Tibor és Anikó, a Mera Rádió Igazgatója és munkatársa. **Jelentkezni** lehet a lelkipásztor feleségeken keresztül vagy személyesen a Nőszövetség e-mail címén: **enoszovetseg@gmail.com**, vagy a **0735 500 168-as** mobilszámon, Kelemen Andreánál. Jelentkezési határidő: április 20. A jelentkezés a **részvételi díj** befizetésével válik érvényessé, mely **90 Ron** és a Nőszövetség bankszámlaszámára átutalandó Női Csendes Napok megjegyzéssel: RO76OTPV380000744582RO02 (+ Conventia Bisericii Maghiare din Romanai, Asociatia de Femei) Szeretettel várunk! **[A Nőszövetség vezetősége]**

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605